

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

برامواج حوادث اخیر کشور ما که یک دوران ظلمانی بیست و چهار ساله پراوردترین استبدادها را از سر گذرانده، همه اقواب، سازمانها و شخصیت‌های ملی و دموکراتیک فعالیت سیاسی خود را تشدید کرده‌اند. آنها ضمن انواع مبارزات در داخل و خارج کشور دهها نامه، اطلاعیه، اظهارنامه و اسناد دیگر بخش کرده‌اند که بیانگر واقعیت وضع اسف انگیز امروز کشور و افشاگرسیلی رژیم است. مردم، سوگند می‌شود برخی

پیروز بناد نبرد پیگیر طبقه کارگر

برای بهبود زندگی، دموکراسی و پیشرفت اجتماعی

بیشتر، انضباط بیشتر و کارائی بیشتر در افزایش تولید و بهبود کیفی آن نشان دهد، در انجام این دستور بود که «آئین نامه انضباطی» بمنزله شلای در دست کارفرمایان وزارت کار برای مرعوب کردن کارگران بوجود آمد و ماده ۲۳ قانون کار عملاً کارگران بکن شد. بهزوات این تدابیر شیطانی و نظارت آن فشار مأموران ساواک نیز بصورت اخراج، حبس و حتی قتل کارگران مبارز زیر عنوان «افراد ناآرام» بیش گرفت. هدف همه این اقدامات اهریمنی تشدید بهره کشی و جلوگیری از مبارزات زحمتکشان بود. از سوی دیگر علیرغم این چاره جوئیها مبارزات کارگران باشکال گوناگون بخصوص بصورت اعتصابهای پی درپی در مراکز کارگری دامنه و گسترش بیشتری یافت و اتحاد و همبستگی کارگران مرحله عالی تری قدم گذاشت.

نبرد طبقه کارگر بویژه در سالهای اخیر از حد و تشکل و همبستگی گسترش و کیفیت نوری بیکار طبقه زحمتکش علیه جور و ستم بهره حکومت آنها با تشکل و همبستگی بیشتری ندهاست. نهضات ترور و اختناق و نهجیله گریه‌های ستمدادی هیچکدام نتوانسته است آتش یونها زحمتکش را که وحشیانه استثمار میشوند کند. از یکسو رژیم کارگر کش سرمایه داران داران بزرگ با وضع «قوانین» و «آئین نامه‌های» و تبدیل کارخانه‌ها و کارگاهها بچولانگه ساواک و گرد ویزد، کوشش میکنند تا میزان بی را بهای آخرین رفق کارگران بالا برد و از گگر صفوف زحمتکش برای دفاع از حقوق خود و همبستگی آنها در میدان نبرد طبقاتی افزون تر شاه از کنفرانس مهم ملی کره، بعنوان مظهر دیکتاتوری سرمایه داران، بزرگ و ازسبه به سم در پیام خود خواست که: «با ارائه راه تناسیب و منطقی مزد و بهره‌وری کار را بیش از بهم نزدیک و مرتبط سازند تا کارگر دلسوزی

ارزده دانشجویان آگاهدل ایران ادامه دارد

در ماه‌های اخیر دانشجویان دانشگاه ایران با تشکیر اجتماعات و تظاهرات تلف و عدم حضور خود در کلاسها، نطالته راض بروش ضد دانشجویی رژیم دست به تمایش سیاسی پرقوت علیه رژیم مغفور بنادای زده اند. رژیم بمنظور درهم شکندن این نمایش متحد و همبسته که بیش از پیش به از چهره کره‌پوش برمی افکند، با ایجاد سات صغوری اجباری، بنام گروه‌های تلف مردم در تهران و شهرستانها انعکاس اخبار در رادیو و تلویزیون، به سبک شاهانه خاص خود، جاز و جینال گوشخراش بیی راه انداخته است. شاه سرانجام همسر خرابعنوان ریاست‌عالیه؛ دانشگاه‌تهران‌فراین ر حالات ساده تا از عوام‌فریبی این بانو بسود احد خود استفاده کند. معلوم میشود مقاومت برانه دانشجویان، شامرا که میخواهد مدعی د کار اجراء و حقوق بشر، در کشوری که ر چکمه اوست بکلی عاری از نص است (۱) فت برعلا میکند و این عقولت با تمام لاهای گوناگون عمل رژیم تا نگارش این فور ادامه دارد. ما جرد های گرم خود را دانشجویان مقاوم ابلاغ میکنیم و میگوئیم: نرین شیوه مبارزه آن شیوه است که برای قی مفهوم و سببگتر و برای رژیم رسوا بنده و افتاده گراست. سرسختی درچین، ارزه جمی و منطقی قاصر است راه را به بی بکشاید. با پرهیز از روش های حادثه یانه و بی سرانجام و با مداومت در مبارزه اساسی اصولی بر ضد رژیم بساط استبداد راه را برچینیم! بهمره دیگر صفوف مبارزان د رژیم، نبرد ضد استبداد را به قشر های ه پنازه ای سربازت همیم و عرصه را بر حاکم دوران تنگ سازیم!

افشاگری علیه رژیم استبدادی دست نشانده امپریالیسم

وارد مرحله بالاتری میشود

این ارزیابی‌های که چهره ضدخلق و ضددموکراتیک رژیم و وابستگی آنرا به امپریالیسم نشان میدهد، همانند آن قضایاتی است که ما بنوبه خود طی تمام دوران این حکومت جفاکش و خیانت شعار در باره آن سخن گفته‌ایم.

در اسناد منتشره از جانب نیروهای ضداستبدادی فغان مردم از جور رژیم با آسمان بلنداست. در اطلاعیه‌های از منوع شدن موعظه در مسجد، در اطلاعیه دیگر از توطئه های دستگاه رژیم برای فشار مالی و شغلی و مسکن و غیره به مخالفین، در اطلاعیه دیگر از دخول عدوانی گارد سلطنتی و کوماندهای ساواک به خانه مردم و تهاجم بر مجلس وعظ بمناسبت «عید قربان» و مجروح کردن بیش از ۳۰۰ نفر سخن می‌رود و در پایان گفته میشود: «قرنها پیش پهای بنها انسان قربانی می‌شوند و اکنون نیز دستگاه استبدادی برای پاسداری سلطه بیگانه بابت رسم دوران بربریت بازگشته است». دانشجویان دانشگاه تهران بدنال اعتصاب عمومی و تعطیل دانشگاه، طی نامه سرگشاده‌ای خبر میدهند که رژیم از غلظت ارتجاعی و شدت وحشت از مردم حتی کتاب فروشی و کتابخانه حاوی کتابهای تأیید شده از طرف دستگاه سانسور، را غارت نموده و بزباله دان

ارزیابی‌های این اسناد را در باره برخی مسائل حادجنبش بنظر خوانندگان خود برساند.

حکومت ناحق و نامشروع و بیرون از جامعه

یکی از عمده ترین مسائلی که در اسناد منتشره از جانب نیروهای ضد استبدادی برونش متعکس گردیده شرح پیدایش رژیم استبدادی و سقوط آن درقراراتجاج و منجالب خیانت و وطن فروشی است. «اتحاد نیروهای چپه ملی ایران» در اعلامیه ۱۹ آذر مینویسد: «بیست و چهار سال پیش که حکومت قانونی در ایران سرنگون شد، وضع اجتماعی و سیاسی کشور ما به حالتی در آمد که یاد آور نظامهای دیکتاتوری نفرت آوز قبل از جنگ دوم جهانی گردید ... حکومت در ایران از وظیفه اساسی خود بدور افتاده است و پیوند های آن با دیگر نهاد های جامعه گسسته شده و بصورت یک دستگاه استبدادی، زیر سلطه بیگانه که فاقد هر نوع حقانیت و مشروعیت میباشد در آمده است ... اکنون حکومت در ایران همچون دستگاهی برون از جامعه برپیده از همه ارزشها و نهادهای اجتماعی میباشد که با تکیه بر بنگاه‌های اقتصادی وابسته سرمایه داری بیگانه برای تاراج ثروت‌های خداداد ایران گلخته شده است».

یهودائی دیگر در «اوپک»

۵۰ - مین کنفرانس سازمان کشورهای صادر کننده نفت «اوپک» نتوانست در باره مهم‌ترین مسئله دستور کار خود اتخاذ تصمیم نماید. این کنفرانس روزهای ۲۹ و ۳۰ آذر (۲۰ و ۲۱ دسامبر) در کاراکاس پایتخت ونزوئلا تشکیل گردید. نمایندگان لیبی، الجزایر، عراق و بنجریه بحق خواستار افزایش ۱۵ تا ۲۳ درصد به قیمت‌های نفت از اول ژانویه ۱۹۷۸ بودند. نماینده ونزوئلا نیز ضرورت افزایش ۵ تا ۸ درصد به قیمت‌های جاری نفت خام را خواستار گردید. رئیس جمهور ونزوئلا در تطق افتتاحیه خود چنین خاطر نشان ساخت: ونزوئلا هم‌اندار است و به قصد جلوگیری از توطئه‌هایی که برای ایجاد تفرقه در داخل اوپک ترتیب داده شده روش اعتدالی دارد. با این حال زبان وارده به‌اعضاء اوپک، از قبیل تورم‌گرانی، که مبلغ آن‌تنها طی سال گذشته به ۵۰ میلیارد دلار بالغ شده و وضعی که هم اکنون جریان دارد ایجاد میکند قیمت‌های نفت افزایش داده شود. در غیر اینصورت همه اعضاء اوپک متضرر خواهند بود.

با وجود است اظهارات و دلایل با نفع کننده بسیار دیگری که در کاراکاس ارائه شد، معذک کنفرانس اوپک نتوانست به تصمیم افزایش قیمت ناقل آید. قیمت نفت خام عملا در سطح سال ۱۹۷۷ برای شش ماهه اول سال ۱۹۷۸ ثابت باقی نگاه داشته شد و بررسی افزایش قیمت نفت به اجلاس دیگری که «اوپک» در ژوئن سال آینده تشکیل خواهد داد، موکول گردید. بدینسان غریب امپریالیستی اکنون می‌تواند ادعا کند، که اگر نه همه توطئه آن در ثابت نگاه داشتن قیمت نفت برای سال ۱۹۷۸ ولی لااقل قسمتی از این توطئه بدستگیری رژیم‌های مترجع و دست نشانده عربستان سعودی و ایران عملی شده است.

در عربستان سعودی دولت فتودال - قبیله‌ای خالد - فهد متفق خود را دارد. فهد و یمنی پنهان نمی‌کنند که مجری دستورات امپریالیسم و کارتل نفت هستند. آنان یهودهای شناخته شده‌اند و احتیاجی هم به پوشاندن خیانت خود به مصالح ملی کشور خویش و ملل عربی نه دیدند و نامی بینند. پرداختن به نقشی که دولت عربستان سعودی و زمامداران آن در اوپک ایفا کرده و میکنند توضیح و اضحات است. آنچه شاید احتیاج به توضیح داشته باشد، نقش شاه و آموزگار است. این توضیح نیز، نه از آن جهت ضرور است دنباله در صفحه ۲

زلزله در زرنند کرمان

زلزله‌ای که روز ۲۹ آذر، زرنند کرمان را بارزه در آورد، خسارات جانی و مالی فراوانی وارد ساخت. تعداد کشته شدگان تا ۱۵۰ نفر و زخمی شدگان بیش از چندین هزار نفر است. روستا های زیبای با خاک یکسان شدند، خانه‌ها، مزارع و احشام روستاییان از میان رفت و هزاران خانوار همه دار و ندار خود را از دست دادند. بیشترین خسارت مربوط به روستاها و بخش قدیمی شهر زرنند است که ساختمانها خشت و گل بوده است.

آنچه دولت مسئولین امر مدعی انجام آن هستند، مانند همیشه برخی اقدامات غیر کافی، صوری و تشریفاتی است: بازدید شاه و فرج از مناطق زلزله زده که هیچ فردی از مردم نوا نمیکنند، اقدامات سازمان‌داری شیر و خورشید سرخ، واحد های نیروی مسلح شاهنشاهی، ژاندارمری، بهداشتی و گروه‌های کمک‌های اولیه و درمانی که مجموع کمک‌آنها جز تقسیم مقداری غذا و تعداد اندکی چادر و پتو و بخاری، انتقال عده‌ای از زخمی شدگان به بیمارستان‌هایی که خود تخت کافی در اختیار ندارند و بیرون کشیدن اجساد از زیر آوار با تأخیر فراوان، نیست. تجربه گذشته نشان داده است که در جریان چنین حوادث تأسف باری، سازمان های درباری و دولتی مربوطه، هدنی جز زردی و لغت و لیس اعتبارات و کمک‌های داوطلبانه که قاعدتاً باید بمصرف بهبود و جبران زیان های وارده و بازسازی ویرانه‌ها برسد، ندارند. بهمین جهت همیشه سالها میگذرد، ویرانه‌ها برجای میمانند و خانواده های خسارت دیده تا گزیر از ترک زادگاه و کوچیدن به سایر نقاط کشور در طلب لقمه ای نان میشوند. این بار نیز بیرکت این رژیم غارتگر و ضد مردمی جز این نخواهد شد. وقتی بنا نبوده روزنامه های تهران، ساختمان یک خیابان در پایتخت طی سی سال انجام نمیشود، روستاهای دور افتاده ویران معلوم است. یه‌همه خانواده‌هایی که عزیزان خود را در جریان این حادثه شوم از دست داده‌اند، مردم، صمیمانه تسلیت میگویند.